

DREWNO I GOSPODARKA DRZEWNA

WPROWADZENIE

Drewno jest doskonałym materiałem z punktu widzenia funkcjonalnego, środowiskowego i estetycznego. Jest odnawialne, w określonych zastosowaniach może być ponownie wykorzystywane i poddawane recyklingowi, w innych zastosowaniach ulega biodegradacji i jest wykorzystywane w różnej postaci w wytwarzaniu wielu różnych produktów, jak również jako źródło energii.

Drewno stanowi ważną część działalności detalistów. Drewno i włókna drzewne są wykorzystywane w sprzedawanych przez nich produktach (np. meblach, materiałach do majsterkowania, artykułach papierniczych, książkach, akcesoriach kuchennych, papierowych wyrobach higienicznych - chusteczkach itp.), w opakowaniach produktów (opakowania podstawowe: np. kartony na napoje; opakowania wtórne i opakowania do transportu: np. kartony), a także w materiałach informacyjnych (np. broszurach i katalogach) oraz w dokumentacji.

Niezależnie od wspomnianych wyżej korzyści dla środowiska, aby ocenić, czy produkt z drewna został wytworzony z poszanowaniem zasady zrównoważonego rozwoju, ważne jest uwzględnienie jego cyklu życia (pozyskiwanie – drewno świeżo pozyskane lub pochodzące z recyklingu) oraz etapów przetwarzania, transportu i ponownego przetworzenia (ponowne wykorzystanie/recykling/zapobieganie powstawaniu odpadów). Istotny jest również czas działania/użytkowania produktu, szczególnie w przypadku produktów o długim czasie użytkowania, takich jak meble i budynki. Projektując je, można uwzględnić zmniejszony wpływ na środowisko i inne rodzaje wpływu, jaki wywrą na etapie użytkowania. W niniejszym dokumencie skupiono się jednak wyłącznie na etapach pozyskiwania, przetwarzania i transportu, gdyż to właśnie na te etapy detaliści i ich dostawcy mogą mieć najbardziej bezpośredni wpływ.

Pozyskiwanie drewna: wyzwania w zakresie zrównoważoności i legalności

Pozyskiwanie drewna jest podstawowym źródłem wszelkiego drewna i ma potencjalnie ogromny wpływ na środowisko. Zrównoważone leśnictwo (np. ograniczenie stosowania produktów biobójczych, poszanowanie różnorodności biologicznej, zdolności regeneracyjne itp.) ma zasadnicze znaczenie dla długoterminowej dostępności i przystępności cenowej drewna oraz produktów z drewna wytworzonych z poszanowaniem zasady zrównoważonego rozwoju.

Zrównoważoną gospodarkę leśną można potwierdzać niezależnymi systemami certyfikacji. Jeżeli kryteria oceny stosowane w ramach tych systemów obejmują zgodność z prawem i można je monitorować w łańcuchu dostaw, mogą być wykorzystywane jako wskaźnik zastępczy legalności produktów z drewna. W Europie podstawowym wymogiem w dwóch najpowszechniej stosowanych systemach (FSC¹ i PEFC²) jest zgodność działalności leśnej z prawem.

Chociaż poszanowanie legalności jest innym czynnikiem niż zrównoważoność, ma silny związek z wpływem pozyskiwania drewna na środowisko. Nielegalne pozyskiwanie drewna jest poważnym przestępstwem, które może powodować poważne konsekwencje środowiskowe, społeczne i gospodarcze, zagrażając różnorodności biologicznej, przyczyniając się do wylesiania, nasilając skutki zmiany klimatu poprzez zwiększenie emisji gazów cieplarnianych i ograniczenie pochłaniania dwutlenku węgla przez lasy, podważając prawa grup ludności, których egzystencja zależy od lasów,

¹ *Forest Stewardship Council* (Rada ds. Zrównoważonej Gospodarki Leśnej).

² *Programme for the Endorsement of Forest Certification* (Program Uznawania Systemów Certyfikacji Lasów).

pozbawiając rządy i tym samym społeczeństwa dochodów i tworząc nieuczciwą konkurencję na rynku światowym i na rynkach europejskich.

Od pewnego czasu wielu detalistów stosuje strategię odpowiedzialnych zakupów, aby zapewnić legalność drewna w swoich łańcuchach dostaw, dla ogółu tych przedsiębiorstw pozostaje to jednak wciąż wyzwaniem.

Okolo 90 % drewna w produktach z drewna sprzedawanych na rynku europejskim pochodzi z lasów europejskich. Lasami tymi zarządza się w dużej mierze w sposób zrównoważony³ i na większości obszarów ich powierzchnia rośnie⁴. Ponadto pozyskuje się zaledwie nieco ponad 60 % rocznego przyrostu netto⁵.

Poważne problemy dla detalistów i innych podmiotów gospodarczych pojawiają się, gdy drewno pozyskiwane jest z regionów, w których przepisy i kontrole nie są stosowane właściwie. W takim przypadku trudno jest zagwarantować, że drewno pozyskiwane jest legalnie⁶.

Recykling: dylemat między zrównoważonością a jakością

Recykling drewna i włókien drzewnych stanowi ważne dodatkowe źródło pozyskiwania drewna. Materiały pochodzące z recyklingu są w coraz większym stopniu wykorzystywane w produkcji zarówno papieru, jak i produktów z drewna. Odzyskane drewno i włókna pochodzą z materiałów budowlanych, palet, papieru i tektury. W przypadku papieru istnieją jednak ograniczenia jego recyklingu, ponieważ w każdym cyklu włókna tracą niektóre ważne cechy⁷. Dlatego włókno pierwotne pozostaje głównym surowcem w odniesieniu do produktów z drewna. Ponadto przy ponownym wykorzystywaniu drewna i w przypadku używania go w opakowaniach żywności lub napojów zastosowanie mają kryteria w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa.

Od lasu do sprzedaży: produkcja i transport

Łańcuch dostaw przetworzonych produktów z drewna może być złożony, co zależy od liczby etapów tego łańcucha i jego rozpiętości geograficznej. Etapy produkcji i transportu drewna w sektorze leśnym nie obejmują jednak szczególnych właściwości, które nie zostały jeszcze opisane w dokumencie tematycznym Forum Detalistów „Optymalizacja systemów dystrybucji”⁸. Ogólnie rzecz biorąc, stwierdzić można, że w przypadku gdy produkty z drewna transportowane są na duże odległości przed dotarciem do obiektów detalistów, negatywny wpływ na środowisko może się zwiększać (choć w niektórych przypadkach nie da się tego uniknąć, np. gdy drewno określonego gatunku lub o określonej jakości lub wymiarach nie jest dostępne w pobliżu). Ponadto złożoność łańcucha dostaw oznacza także wyzwania w zakresie identyfikowalności, co może prowadzić do nasilenia korupcji w łańcuchu dostaw w krajach, w których kontrola jest słaba.

Oprócz certyfikacji zewnętrznej problem identyfikowalności częściowo pomagają rozwiązać rozwiązania technologiczne, ale inwestycje (a tym samym wdrażanie tych rozwiązań) różnią się w zależności od regionu i wartości drewna.

³ W Europie (UE-27) 42 % całkowitej powierzchni lasów i innych obszarów zalesionych to obszary posiadające certyfikat FSC lub PEFC; natomiast w przypadku lasów, z których można pozyskiwać drewno odsetek ten wynosi 58 %. Źródło: strony internetowe FSC i PEFC, kwiecień 2010 r.

⁴ Powierzchnia lasów w Europie stale rośnie – średnio o 553 000 hektarów rocznie. Źródło: Eurostat (UE-27, lasy i inne obszary zalesione, poziom odniesienia: lata 2000-2005).

⁵ Odsetek zrębu w UE (w przypadku lasów, z których można pozyskiwać drewno) wynosił 60,41 % w 2005 r. Źródło: Eurostat.

⁶ Sądzi się, że znaczna część – około 19 % – drewna wwożonego do UE pochodzi z nielegalnych źródeł. Źródło: <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/08/1543> (w języku angielskim)

⁷ Papier można poddać recyklingowi najwyżej pięć razy. Źródło: Friends of the Earth. http://www.foe.co.uk/resource/briefings/paper_recycling.html (w języku angielskim)

⁸ <http://ec.europa.eu/environment/industry/retail/pdf/Issue%20Paper%20Optimisation%20of%20Distribution%20Systems%20-%20annex.pdf> (w języku angielskim)

RAMY PRAWNE

Europa

Unijny rynek drewna charakteryzuje się brakiem lub niskim poziomem ceł importowych, brakiem ograniczeń ilościowych i przepisów dotyczących tego konkretnego sektora, z wyjątkiem kontroli fitosanitarnej.

Przyjęty w 2003 r. plan działań UE na rzecz egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa stanowi serię dobrowolnych umów o partnerstwie, które UE negocjuje z krajami produkującymi i eksportującymi drewno. Zawarta umowa określa, że zastosowanie mają prawnie wiążące zobowiązania i środki obu stron na rzecz powstrzymania handlu nielegalnym drewnem. Na mocy tych umów obowiązuje system weryfikacji legalności, który ma na celu dopilnowanie, by tylko legalnie pozyskane drewno było eksportowane do UE na podstawie licencji z państw będących sygnatariuszami tych umów. Rozporządzenie przyjęte w grudniu 2005 r. dotyczy kontroli wprowadzania takiego drewna do UE.

W październiku 2008 r. Komisja Europejska przedstawiła wniosek dotyczący rozporządzenia⁹ mającego zwiększyć skuteczność wdrażania dobrowolnych środków określonych w planie działań UE na rzecz egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa poprzez zminimalizowanie ryzyka sprzedaży w UE drewna pozyskanego nielegalnie. We wniosku dotyczącym rozporządzenia ustanawiającego obowiązki podmiotów wprowadzających do obrotu drewno i produkty z drewna zachęca się podmioty gospodarcze do podjęcia konkretnych kroków, takich jak stosowanie systemów zasad należytej staranności, umożliwiających im ustalenie legalności produktów. Kilka kwestii podlega jeszcze dyskusji. Oczekuje się, że rozporządzenie zostanie formalnie przyjęte pod koniec 2010 r.

W odniesieniu do recyklingu w dyrektywie UE w sprawie odpadów ustanowiono pięciostopniową hierarchię sposobów gospodarowania odpadami, które muszą być stosowane przez państwa członkowskie przy opracowywaniu krajowej polityki gospodarowania odpadami. Kluczowymi krokami są zapobieganie powstawaniu odpadów, ponowne wykorzystywanie i recykling. Chociaż lite drewno nie wchodzi jeszcze w zakres stosowania tej dyrektywy (natomiast papier od dłuższego czasu jej podlega), to rozważana jest możliwość włączenia go w ten zakres. Mimo że w dyrektywie przewiduje się, że do 2020 r. państwa członkowskie podejmą niezbędne środki w celu zwiększenia wagowo wskaźnika ponownego wykorzystania i recyklingu odpadów do co najmniej 50 %, to dobrowolny program odzysku papieru przyjęty w tym sektorze doprowadził już do znacznego przekroczenia tego celu.

Recykling opakowań jest regulowany oddzielnie dyrektywą w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, w której określono metody ponownego wykorzystania i recyklingu oraz inne sposoby odzyskiwania, a także wyznaczono docelowe poziomy recyklingu konkretnych materiałów - 15 % w przypadku drewna i 60 % w odniesieniu do papieru.

Ramy globalne

Podczas Konferencji Klimatycznej na Bali w 2007 r. wprowadzono w Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu koncepcję REDD (redukcji emisji spowodowanych wylesianiem i degradacją lasów w krajach rozwijających się). Jej celem jest zapewnienie krajom rozwijającym się finansowania w celu wspierania krajowej polityki ukierunkowanej na REDD. Na Konferencji Stron ONZ w Kopenhadze w grudniu 2009 r. uznano rolę mechanizmu REDD i rozszerzono jego zakres, aby uwzględnić zrównoważoną gospodarkę leśną (REDD+).

⁹ Wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego obowiązki podmiotów wprowadzających do obrotu drewno i produkty z drewna jest obecnie omawiany w Parlamencie Europejskim na potrzeby drugiego czytania.

W celu finansowania tego mechanizmu utworzono kilka programów, w tym:

- międzyagencyjny program ONZ na rzecz redukcji emisji spowodowanych wylesianiem i degradacją lasów w krajach rozwijających się (program UN-REDD),
- międzynarodową inicjatywę rządu Norwegii na rzecz klimatu i lasu,
- partnerstwo Banku Światowego na rzecz zmniejszenia emisji gazów spowodowanych wylesianiem.

MOŻLIWOŚCI I BARIERY

Obrót pozyskanym legalnie drewnem jest wyzwaniem dla detalistów i innych podmiotów gospodarczych wprowadzających produkty z drewna do obrotu. Kontrolowanie całości swoich łańcuchów dostaw jest trudne, zwłaszcza w przypadku drewna pochodzącego z „regionów wysokiego ryzyka”, gdzie drewno może być pozyskiwane przez wiele małych podmiotów, oraz drewna transportowanego przez terytorium co najmniej jednego kraju pośredniczącego.

Minimalizowanie ryzyka, że drewno wwożone na rynek UE zostało pozyskane nielegalnie lub w sposób nieodpowiedzialny, jest procesem, który wymaga czasu, wysiłku i środków. Obecnie silne zaangażowanie detalistów i współpraca z partnerami handlowymi, systemami certyfikacji i organizacjami pozarządowymi może jednak pomóc przyspieszyć ten proces.

Możliwości

Wprowadzenie zrównoważonego zarządzania produktami z drewna oznacza dla detalistów:

- uznawanie ich przez klientów za dostawców produktów i usług zgodnych z zasadami zrównoważonego rozwoju: klienci cenią zaangażowanie przedsiębiorstw w zrównoważony rozwój, co przekłada się na wzrost jego reputacji i większą lojalność klientów;
- poszerzenie ogólnej świadomości konsumentów: ze względu na różne aspekty zrównoważonego rozwoju związane z drewnem stosowane zrównoważone podejście w łańcuchu dostaw drewna może przyczynić się do zwiększenia świadomości konsumentów w zakresie zrównoważonej konsumpcji;
- zrównoważone zarządzanie łańcuchem dostaw drewna stanowi dla przedsiębiorstw bodziec do włączenia aspektu zrównoważonego rozwoju w szersze zakrojone zarządzanie korporacyjne;
- chronienie i zwiększanie zasobów drewna: długoterminowa dostępność drewna jako zasobu może być promowana poprzez zapewnienie zrównoważonego leśnictwa i niepozyskiwanie drewna z obszarów wrażliwych lub wysokiego ryzyka;
- poszerzenie współpracy z partnerami: zrównoważona gospodarka leśna oraz legalne pozyskiwanie drewna i handel drewnem są inicjatywami międzysektorowymi, które mogą prowadzić do poszerzenia lub nawiązania współpracy z organizacjami pozarządowymi, innymi partnerami (np. prowadzącymi systemy certyfikacji) i innymi sektorami (np. sektorem opakowaniowym i papierniczym). Może to przynieść korzyści środowisku, konsumentom i samym przedsiębiorstwom.

Bariery

Rządzenie i egzekwowanie przepisów w krajach rozwijających się:

- niesprawne rządzenie w najważniejszych państwach będących producentami drewna oraz niewystarczający stopień egzekwowania przepisów skomplikowanego lub czasami niespójnego prawodawstwa w zakresie gospodarki leśnej stanowią poważne obciążenie dla

dowodzenia legalności i stosowania zrównoważonych praktyk; korupcja i przestępczość zorganizowana w niektórych regionach powodują, że bardzo trudno jest zapewnić 100 % legalności w łańcuchu dostaw;

- wielcy detaliści mogą działać w charakterze propagatorów zrównoważonej gospodarki leśnej wobec rynków i rządów. Na niektórych obszarach, gdzie rynek nie jest otwarty na pozytywny wpływ zagranicznych przedsiębiorstw, jest to jednak wymagające zadanie.

Pozyskiwanie:

- chociaż podaż certyfikowanego drewna nadal przewyższa popyt, może ono nie docierać do producenta końcowego, ponieważ nie wszystkie podmioty w łańcuchu dostaw posiadają certyfikowany system kontroli pochodzenia. Powoduje to na określonych etapach łańcucha dostaw utratę informacji o certyfikowanym składzie;
- liczne badania wskazują na to, że ceny drewna znacznie wzrosną wskutek braku dostępnych materiałów, który spowodowany jest skokiem popytu wśród krajów rozwijających się i popytu na drewno do produkcji energii (biomasa).

Łańcuch dostaw:

- śledzenie pochodzenia drewna od pozyskania do montażu produktu może być bardzo trudne, ponieważ w przypadku niektórych kategorii produktów (np. pulpa, papier, płyty pilśniowe, meble itp.) surowiec często pochodzi od różnych dostawców, którzy wykorzystują różne gatunki drewna i drewno pochodzące z różnych źródeł.
- obciążenia administracyjne: bariery językowe (tj. w odniesieniu do dokumentacji dotyczącej systemu kontroli pochodzenia) oraz polityczne stanowią obciążenia w zarządzaniu łańcuchem dostaw.

WNIOSKI

Jednym z największych wyzwań stojących przed detalistami w odniesieniu do łańcucha dostaw jest odpowiedź na pytanie „jak detaliści mogą uzyskać wystarczającą ilość drewna i produktów z drewna pozyskanego w sposób zrównoważony, aby zaspokoić potrzeby klientów w nadchodzących latach – i za jaką cenę?”.

Zasadniczo odpowiedzią na to pytanie jest zaangażowanie się detalistów i przyjęcie przez nich wiodącej roli np. we współpracy z decydentami i partnerami handlowymi, jak również z organizacjami pozarządowymi i społeczeństwem obywatelskim.

Na niektórych rynkach konsumenci coraz częściej poszukują produktów z drewna wytworzonych zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju, a detaliści zaczynają reagować na tę zmianę popytu ze strony konsumentów. Systemy certyfikacji mogą pomóc zarówno producentom, jak i detalistom w reagowaniu na popyt ze strony konsumentów, podobnie jak kontrola efektywności środowiskowej w całym łańcuchu dostaw. W przypadku złożonych i długich łańcuchów dostaw, w których uczestniczy wiele przedsiębiorstw, kontrola każdego uczestnika może jednak być kosztowna.

Łączenie odpowiedzialnej i wydajnej gospodarki leśnej ze skutecznym prawodawstwem może zapewnić zrównoważone i trwałe pozyskiwanie oraz produkcję drewna i produktów z drewna.

Najważniejsze wyzwania

- zachęcanie do właściwego sprawowania rządów w najważniejszych regionach dostarczających drewno, aby uniknąć wycofywania się przedsiębiorstw z prowadzenia działalności;
- zagwarantowanie by konsumenci na dłuższą metę mieli dostęp do produktów z drewna pozyskanego legalnie i zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju. Jest to największe wyzwanie, ponieważ wymaga wysiłku na różnych polach (tj. polityki w zakresie pozyskiwania, szkolenia nabywców, relacji z dostawcami i kontroli aż do etapu właścicieli lasów/zarządzających lasami);
- uwrażliwianie konsumentów na długoterminowe korzyści środowiskowe i społeczne wynikające ze zrównoważonego gospodarowania drewnem i systemów certyfikacji (np. pod względem ochrony lasów i w konsekwencji różnorodności biologicznej oraz lokalnej gospodarki). Zwiększone zapotrzebowanie na certyfikowane drewno powinno mieć wpływ na podaż i ostatecznie rekompensować obecny brak certyfikowanego drewna;
- pomaganie konsumentom w dokonywaniu właściwego wyboru: na wybór konsumenta wpływa cena, wzornictwo, jakość i właściwości produktu dotyczące zrównoważonego rozwoju, a często przewaga któregośkolwiek z tych elementów nie jest oczywista.

Co mogą zrobić detaliści?

- przedstawiać siebie w roli liderów zrównoważonej gospodarki drzewnej poprzez:
 - zajęcie w sektorze jasnego stanowiska polegającego na unikaniu nielegalnego pozyskiwania drewna i wylesiania.
 - udział w projektach partnerskich ukierunkowanych na tworzenie praktyk zgodnych z zasadami zrównoważonego rozwoju na poziomie dostawcy (np. Globalna Sieć ds. Lasów i Handlu – GFTN; Konsorcjum Handlu Detalicznego Drewnem, Europejska deklaracja w sprawie recyklingu papieru);
 - nawiązanie współpracy z dostawcami, organizacjami pozarządowymi i społeczeństwem obywatelskim;
 - promowanie drewna pozyskanego zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju jako „pożądanego” materiału, aby uniknąć przejścia na stosowanie materiałów w mniejszym stopniu zgodnych z tymi zasadami.
- budować prężne relacje w łańcuchu dostaw: egzekwować i realizować politykę w zakresie zamówień w celu określania i podejmowania decyzji dotyczących pozyskiwania drewna oraz określania i podejmowania decyzji dotyczących wycofania produktów z eksploatacji;
- wspierać niezależne systemy certyfikacji jako sposób zapewnienia i propagowania pozyskiwania drewna zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju;
- usprawnić zarządzanie wewnętrzne i kontrolę oraz podnieść poziom należytej staranności;
- stosować pochodzące z recyklingu i certyfikowane materiały do użytku wewnętrznego i zewnętrznego (materiały informacyjne, materiały piśmiennicze, palety itp.).

Co mogą zrobić osoby odpowiedzialne za wyznaczanie kierunków polityki?

- pomóc wyrównać szanse odpowiedzialnych podmiotów w łańcuchu dostaw poprzez tworzenie prawodawstwa umożliwiającego realnie zapobieganie nielegalnemu pozyskiwaniu drewna;
- w działaniach ustawodawczych skupić się na takich kwestiach, jak nielegalne pozyskiwanie drewna, wylesianie, degradacja lasów i naruszanie praw własności;
- współpracować z właściwymi podmiotami w celu rozwiązania problemu braku certyfikowanych lasów w regionach innych niż UE i Ameryka Północna, jak również w UE (i Ameryce Północnej);
- koordynować działania z organami lokalnymi w celu zapewnienia przedsiębiorstwom narzędzi umożliwiających dokonywanie świadomego wyboru (np. systemów monitorowania, baz danych dotyczących lasów);
- wprowadzać do polityki zamówień publicznych wymogi w zakresie zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do drewna.

Co mogą zrobić inne podmioty?

- współdziałać z detalistami i osobami odpowiedzialnymi za wyznaczanie kierunków polityki, aby znaleźć wspólne podstawy do współpracy;
- wspierać rozwój lepszych narzędzi na potrzeby monitorowania gospodarki leśnej i śledzenia transportu drewna, w tym systemów certyfikacji, a także propagować i zatwierdzać te narzędzia;
- znosić przeszkody na drodze do upowszechnienia certyfikacji, szczególnie wśród mniejszych właścicieli lasów/zarządzających lasami.

TRANSFER DOBRYCH PRAKTYK

DETALE

Konsorcjum Handlu Detalicznego Drewnem (*Timber Retail Consortium*)

Grupa czterech wiodących detalistów europejskich utworzyła Koalicję na rzecz Detalicznej Sprzedaży Drewna (*Timber Retail Coalition, TRC*), aby wspierać środki mające na celu ograniczenie nielegalnego pozyskiwania drewna. Jej członkami założycielami są Kingfisher, Marks & Spencer, IKEA i Carrefour Group. TRC zmierza do przeciwdziałania globalnemu wylesianiu powiązanemu ze zmianą klimatu. TRC znacznie usprawni te wysiłki poprzez zapewnienie jednej platformy kontaktu z politykami i osobami odpowiedzialnymi za wyznaczanie kierunków polityki na szczeblu krajowym i unijnym.

<http://www.errt.org/uploads/MediaRoom/documents/Timber%20Coalition%20launched%206%20Apr%202010.pdf> (w języku angielskim)

Grupo Carrefour Espana

Podręcznik dotyczący usprawnienia gospodarowania zużytymi opakowaniami tekturowymi w hipermarketach.

<http://www.tupapelesimportante.com/popup/popupdocumento.asp?documento=250>

Colruyt wprowadza paragony z certyfikatem FSC

Belgijska grupa Colruyt przechodzi w kilku swoich jednostkach zależnych na używanie paragonów drukowanych na papierze z certyfikatem FSC. W sumie jednostki te wykorzystują rocznie od 110 do 120 milionów paragonów w formacie A5.

http://www.nepcon.net/2947/English/HOME/News_2009/September/Belgian_supermarket_launches_FSC_certified_till_receipts/ (w języku angielskim)

http://www.colruyt.be/colruyt/static/1024/assets/infocolruyt/info_Mar09_p3_f.pdf (w języku francuskim)

Produkty z certyfikatem FSC cieszą się rosnącą popularnością na szwajcarskim rynku sprzedaży detalicznej

Każdy z dwóch wiodących szwajcarskich detalistów – Migros i Coop – oferuje swoim klientom ponad 2 000 różnych produktów opatrzonych oznakowaniem FSC, których łączna wartość sprzedaży wynosi ok. 100 mln EUR. Informacje o produktach posiadających certyfikat FSC są wyraźnie podane na stronach internetowych tych przedsiębiorstw.

Migros (w języku niemieckim):

<http://www.migros.ch/DE/Supermarkt/ENGAGEMENT/FSC/Seiten/FSC.aspx>

Migros (w języku francuskim):

<http://www.migros.ch/FR/Supermarche/Engagement/FSC/Seiten/Apercu.aspx>

Coop (w języku niemieckim): <http://www.coop.ch/pb/site/common/node/9805/Lde/index.html>

Coop (w języku francuskim): <http://www.coop.ch/pb/site/common/node/9805/Lfr/index.html>

Brytyjski detalista Sainsbury's angażuje się w sprzedaż produktów posiadających certyfikat FSC

Sainsbury's współpracuje z partnerami z organizacji pozarządowych na rzecz promocji odpowiedzialnego leśnictwa, wprowadzając produkty posiadające certyfikat FSC. W ciągu ostatnich kilku lat liczba i asortyment produktów opatrzonych oznakowaniem FSC na półkach Sainsbury's ogromnie się zwiększyły. Obecnie produkty te obejmują nie tylko produkty z drewna, ale również opakowania i produkty z bibuły posiadające certyfikat FSC.

Polityka w zakresie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstwa w odniesieniu do drewna: <http://www.j-sainsbury.com/cr/index.asp?pageid=37>

Pierwsze kartonowe opakowania napojów dla Sainsbury's posiadające certyfikat FSC: http://www.j-sainsbury.co.uk/index.asp?PageID=322§ion=news_releases&Year=2007&NewsID=995

Sainsbury's największym na świecie użytkownikiem korka posiadającego certyfikat FSC: http://www.j-sainsbury.co.uk/index.asp?PageID=322§ion=news_releases&Year=2010&NewsID=1218

96 % produktów z drewna na półkach brytyjskiej spółdzielni Coop pochodzi z odpowiedzialnej gospodarki leśnej

Spółdzielnia The Co-operative Food informuje, że w 2008 r. sprzedała 33 237 m³ produktów z drewna (w 2007 r. - 35 260 m³). W 2008 r. The Co-operative Food zgłosiła, że po raz kolejny pochodzenie wszystkich produktów z drewna było znane oraz że istniały wiarygodne dowody na jego legalne pozyskanie. Ogółem 96 % (w 2007 r. - 67 %) produktów posiadało certyfikat *Forest Stewardship Council* (FSC) (tj. kompletna kontrola pochodzenia drewna z lasów, które wykazują korzyści społeczne, gospodarcze i środowiskowe), a kolejne 3 % pochodziło z poddanych recyklingowi odpadów konsumpcyjnych (w 2007 r. - 16 %), a 1 % stanowił znany, pochodzący z legalnego źródła surowiec pierwotny, jak ten z certyfikatem PEFC.

<http://www.co-operative.coop/corporate/Sustainability/ecological-sustainability/biodiversity/forest-stewardship/> (w języku angielskim)

B&Q uzyskuje największą na świecie ilość sklejki z drewna drzew tropikalnych z certyfikatem FSC

Podczas gdy brytyjski rządowy departament DEFRA rozpoczyna konsultacje na temat importu drewna posiadającego zezwolenia, przedsiębiorstwo B&Q ogłosiło, że obecnie będzie kupować wyłącznie sklejkę z twardego drewna drzew tropikalnych posiadającą certyfikat FSC. Po raz pierwszy na świecie certyfikacja dotyczy całej dostawy sklejki z drewna drzew tropikalnych na potrzeby B&Q, ponieważ w przeszłości trudno było uzyskać certyfikat FSC dla takiej ilości sklejki.

http://www.illegal-logging.info/item_single.php?it_id=3850&it=news&printer=1 (w języku angielskim)

Coop Italia stara się o certyfikację FSC wszystkich produktów własnej marki na bazie celulozy

Coop Italia: Wszystkie produkty własnej marki Coop Italia na bazie celulozy (chusteczki higieniczne, serwetki, papier toaletowy itp.) posiadają certyfikat FSC. Przez lata odsetek surowca posiadającego certyfikat FSC stopniowo rósł, począwszy od 30 % w 2005 r. do obecnego poziomu 50 %. Niemniej w odniesieniu do pozostałej części pulpy Coop Italia gwarantuje, że nie pochodzi ona ze źródeł genetycznie modyfikowanych ani z lasów o dużej wartości przyrodniczej.

http://www.e-coop.it/portaleWeb/guidaproductcoop.portal?_nfpb=true&_pageLabel=viewDocumentiFaro&documentoFaro=%2FCoopRepository%2FCOOP%2FCoopItalia%2Fdocumento%2Fdoc00000026531. (w języku włoskim)

Duńska spółdzielnia FDB przyjęła strategię sprzedawania artykułów i mebli kuchennych w 100 % posiadających certyfikat FSC

We współpracy z organizacją pozarządową FDB wsparła projekt na rzecz rozwoju w Hondurasie, aby chronić lasy deszczowe i zapewnić możliwości rozwoju ludności lokalnej mieszkającej w lesie. Wsie są obecnie objęte certyfikatem FSC; pozyskane drewno jest przetwarzane w Hondurasie na deski do krojenia i inne towary konsumpcyjne, a następnie sprzedawane w sklepach spółdzielni. W ten sposób konsument jest również zaangażowany we wspieranie FSC.

<http://www.fdb.dk/fdb/ansvarlighed/miljoe/fscprojektihonduras/Sider/nyforside.aspx>

POZOSTAŁE PODMIOTY

ACE (Sojusz na rzecz Środowiska Producentów Opakowań Kartonowych do Napojów)

Będąc członkami ACE przedsiębiorstwa produkujące opakowania kartonowe do napojów zobowiązały się osiągnąć do 2015 r. stu procentową certyfikację kontroli pochodzenia wszystkich włókien drzewnych wykorzystywanych w papierniach wytwarzających karton. Po drugie zobowiązały się zapewnić do 2018 r. certyfikację kontroli pochodzenia w odniesieniu do wszystkich swoich zakładów produkcji kartonu.

<http://www.ace.be/NeoDownload?docId=177703>

PEFC – zamówienia publiczne na drewno w Wielkiej Brytanii

Istnieją pewne oznaki tego, że polityka zamówień publicznych prowadzi do wzrostu popytu na certyfikowane produkty i do poszerzenia wiedzy o nich, o czym świadczą polityka zamówień publicznych na drewno w Wielkiej Brytanii.

<http://www.pefc.org/index.php/resources/case-stories/item/495-public-timber-procurement-in-the-united-kingdom> (w języku angielskim)

CEI-Bois (Europejska Konfederacja Przemysłu Drzewnego):

Celem procesu „Drewno w ramach zrównoważonego rozwoju”, realizowanego pod patronatem CEI-Bois, jest poszerzenie wiedzy i świadomości wszystkich zainteresowanych stron w odniesieniu do pozytywnego wkładu, jaki większe wykorzystanie drewna wnosi zarówno w zrównoważony rozwój, jak i w przeciwdziałanie zmianie klimatu. Wykorzystywanie drewna stanowi prosty sposób na redukcję emisji CO₂, które są główną przyczyną zmiany klimatu. Redukcję tę osiąga się poprzez pochłanianie dwutlenku węgla przez lasy, składowanie dwutlenku węgla przez produkty z drewna i zastępowanie materiałów wiążących się z dużą emisją dwutlenku węgla. Jednocześnie umieszcza to wkład gospodarczy tego sektora w odpowiednim kontekście. W europejskim przemyśle drzewnym dostrzega się znaczenie zrównoważonej „potrójnej linii przewodniej” (gospodarka – środowisko – społeczeństwo), w której długoterminowy rozwój gospodarczy musi być rozważany w kontekście konieczności poszanowania środowiska i interesów całego społeczeństwa.

<http://www.cei-bois.org/en/roadmap-2010/wood-in-sustainable-development> (w języku angielskim)

CEPI – Konfederacja Europejskiego Przemysłu Papierniczego

W 2005 r. w europejskim przemyśle papierniczym wprowadzono kodeks postępowania w zakresie legalnego pozyskiwania drewna, który podpisali wszyscy członkowie tego sektora. Kodeks ten zawiera sześć zasad, które definiują i promują legalne pozyskiwanie drewna na potrzeby europejskiego przemysłu papierniczego. W sprawozdaniu CEPI na temat zrównoważoności regularnie podaje się aktualne informacje o stosowaniu zasad w zakresie legalnego pozyskiwania drewna i polityki zamówień w przedsiębiorstwach.

<http://www.cepi.org/content/default.asp?PageID=558&DocID=33> (w języku angielskim)

CEPI – Konfederacja Europejskiego Przemysłu Papierniczego

W 2010 r. europejski przemysł papierniczy został partnerem Międzynarodowego Roku Różnorodności Biologicznej. W ramach tego sektora opublikowano wraz z organizacją Eurosite Nature przewodnik zatytułowany „Sharing Experience – Promoting Biodiversity in the European pulp and paper industry” [Wymiana doświadczeń – wspieranie różnorodności biologicznej w europejskim przemyśle celulozowo-papierniczym]. W przewodniku tym promowane są konkretne najlepsze praktyki, co ma na celu dalsze poprawianie ochrony różnorodności biologicznej w łańcuchach nabywania drewna.

http://www.cepi.org/docshare/docs/1/LGBCFBEDKGIJAIHDKAFNCNMGF5LKG4NQHRT4LTAYD437E/CEPI/docs/DLS/CEPI_BioBrochure_FINAL-20091120-00014-01-E.pdf

ERPC – Europejska Rada ds. Makulatury: Europejska deklaracja w sprawie recyklingu papieru

W europejskim przemyśle papierniczym i łańcuchu dostaw odzyskanego papieru określono cel polegający na osiągnięciu do 2010 r. współczynnika recyklingu równego 66 %, jak również cele jakościowe, przyczyniając się tym samym do efektywnego wykorzystywania zasobów drewna.

http://www.paperrecovery.org/files/EuroDec_06_10_2Web-115335A.pdf

Oznakowania FSC i PEFC zdobyły w belgijskim badaniu wysokie wyniki pod względem „legalności” i „zrównoważoności”

Na dwóch belgijskich uniwersytetach (w Gandawie i w Gembloux) oceniono niedawno oznakowania FSC i PEFC według szeregu kryteriów, aby oszacować je pod względem zarówno legalności, jak i zrównoważoności. W przypadku legalności oznakowanie FSC osiągnęło wynik 100 %, a PEFC 86 %. Również w odniesieniu do kryteriów zrównoważoności oznakowanie FSC miało najlepszy wynik, 98 %, w porównaniu z 80 % w przypadku PEFC.

Badanie to nie zostało jeszcze opublikowane.

http://www.nepcon.net/2947/English/HOME/News_2009/September/Belgian_supermarket_launches_FSC_certified_till_receipts/ (w języku angielskim)

Belgijscy konsumenci mogą kupować produkty opatrzone oznakowaniem FSC za „zielone czek”

Belgijscy konsumenci mogą kupować produkty bardziej przyjazne dla środowiska, takie jak świetlówki energooszczędne lub produkty z drewna i z papieru opatrzone oznakowaniem FSC, płacąc niedawno wprowadzonymi „zielonymi czekami”. Pracodawcy mogą dawać pracownikom „zielone czek” jako bonus do wynagrodzenia. Belgijski rząd ma nadzieję, że dzięki temu nowemu narzędziu uda się wywołać dalszy wzrost popytu na rynku na produkty przyjazne dla środowiska.

<http://www.fsc.be/default.aspx?ID=258&Taal=FR> (w języku francuskim)